

הביתה. הוריה נורא דאגו לה. כששמעתי בערב את החדשות בקול-ישראל, שמספרים על גופה של אשה שנמצאה בתעלה, ועל תאור לבושה, היתה לי הרגשה שלשכן שלי קרה אסון. לא הייתי בטוח בדבר. ניגשתי אל אורית הקטנה (12), אחותה של מרים, ושאלתי אותה באיזה בגדים יצאה אחותה מהבית.

"אורית סיפרה לי שמרים יצאה בחליפה היפה שלה, בנעליים לבנות, ובמעיל פלסטי עם פרווה לבנה. אחרי ששמעתי אותה ממש קיבלתי שוק. התיאור הזה התאים בדיוק לתיאור שנמסר ברדיו. מיד התקשרתי עם משטרת חדרה, ואמרתי להם שאני חושב שתיאור של הנערה שהם מצאו מתאים לכירים פינקוס, השכנה שלי. המשטרה הגיעה אחרי כמה רגעים, וזהו נו את התמונה, ואורית זיהתה את ה' בגדים של אחותה. ידענו שמרים נרצחה. "אף אחד מאתנו לא היה יכול להיכנס ולהודיע על כך להוריה. בסוף עשה את זה קצין משטרה."

★ ★ ★

איך יזוהו העדים?

אנשי כפרה של מרים ויהו אותה לפי הבגדים. אך כיצד יוכלו לזהות אותה זרים, שראו אותה, אולי בדרכה למוחת? אולי קיימים ברגע זה עדים שראו אותה נכנסת למכוניתו של הרוצח? אולי מישו

ל הממונות

פגש אותם יחד? אולי מלצר אלמוני הגיש לשניים את הארוחה האחרונה? עדים אלה אינם יודעים זאת — משום

ראשונית שנערכה במקום, נקבע כי הנערה מתה בירות סכין בחזה ונזרקה לתעלה. הבגדים, שנמצאו השטח, וגופה הערום של הנערה, העלו מיד את

המזוהה הרופא הוויטרנרי ש' מיהר במכוניתו ל' זרה למקום הרצח, לקס טן ברינג, שהקשיב לחדשות גוויתה של מרים. קולישראל, והוביל לזיהוי הגוויה.

של אונס ורצח. הגופה נשלחה לבדיקה-שלאחר-המוות, לרפואה משפטית באבר-כביר. רים רצו לדעת: באיזו שעה בוצע הרצח, לפני האונס, או אונס עצמו. והאם הנערה הותקפה על-ידי מספר גברים, אחד.

★ ★ ★

"ידעתי: היא נרצחה!"

זלקה לזיהוי פלילי במטה-הארצי מצאה בעזרת ה' שחור פקד מנשה שקמוני, סימני רכב המתאימים למכונית כיפי. כן מצאו השוטרים כמה כפתורים, שאינם שייכים

הדרך בה זיהו את הגופה, מספר לקס טן-ברינג, ממזכיר לרמוש: "ביום שני בבוקר ידעתי שמרים לא חזרה

מקום הרצח

בכביש (משמאל) עצר הטרקטוריסט, כשהבחין בנעל (חץ ב') ועצר. הגבר בתמונה מצביע על מקום בו היתה מונחת הגוויה, (משורטטת). בפנים, בין השיחים (חץ א') נמצאו הבגדים, במקום בו בוצע האונס.

אך במקום שהמשטרה גילתה אוולת-יד, גילו תושיה דווקא אנשי המידרשה בכפר רופין, הנמצאת ליד תחנת האוטובוסים ש' לידה נראתה הנרצחת לאחרונה. בתוך חדר האוכל של המידרשה גילה כתב העולם הזה את הצילומים היחידים, כנראה, שלא הוסי' תרו במיבצע המזור. צילומים אלה היו מוצ' מדים למודעה המחפשת עדים. אם תאמץ גם המשטרה את הדרך הזו, ייתכן שהעדים עוד יימצאו.

★ ★ ★

סתם מסתובבים בעיר

מפקח אברהם מוזס, חקר את ה' הורים, שסיפרו שמרים חזרה הביתה בשעה 4:15 אחרי הצהריים, ובשעה 4:30 אכלה ארוחת צהריים. לאחר מכן הוסיפו ההורים, סיפרה מרים שהיא נוסעת בערב לחדרה, לראות סרט יחד עם שמעון, ר' (המשך בעמוד 18)

שאינו להם מושג כיצד נראתה קורבן הפשע הנורא. התיאור שפורסם בעתונות היומית: "כבת 25", למרות גילה הצעיר, לבושה בגדים זהים למאות צעירות.

הסיבה לכך: המשטרה, המחפשת בקדחת' נות אחרי עדים, לא זו בלבד שלא פירסמה מיד את תמונות הנרצחת, אלא עטפה את כל התמונות וסיברה לאפשר את פירסומן.

הסיבה הרשמית: מרים הצטלמה עם רבים מידידיה, והמשטרה עוברת על התמונות כדי לנסות לזהות את הידידים. כמו במקרה של שני הפועלים הדרוזים, שחיוורו אחריה והצ' טלמו איתה. אולי יזוהו כך גם "אלי" ה' מסתורי, שהיה איתה בידידות קרובה מאד כחודש לפני הרצח.

משום כך, חששו גם אלה שהצטלמו איתה להודות בכך. ידידה שמעון, למשל, הכחיש שאי-פעם הצטלם איתה. התמונה (ראה שער) מוכיחה את ההיפך.

התחנה האחרונה

מרים שנאנסה בברוסליות הפאתולוגית חברי כיתה שהזעזעו מהרצח האכזרי. הניחו ונרצחה בברוסליות, הובאה זר פרחים וסרט שחור על קיברה ובו כתוב: "מתלמיד כתתן בית-הספר אורט נתניה." זרי פרחים רבים הונחו על קיברה. למקום מנוחתה בבית הקברות של כפר מונש אחרי הבדיקה